

vitia & scelera impune grassari nec patiatur, sed architectos illorum gravissimè puniat & plectat. Cum primis det operam, ne avaricia stimulante à regia justitiæ via declinet, & talium consiliorum auctores quamvis callidos, quos injusticia exercet (apex namq; aliquis injustitiæ est avaricia) detestetur ut infernales furias. Univerſæ enim virtutis usus justitia existimatur, quæ tanquam margarita in auro in regibus & regum filiis lucere debet.

Huic justitiæ sicut soli beneficentiam Lunæ instar adjungo, quæ vel ipsa complexa est omnes virtutes, vel ex omnibus quasi regina una emerſit & conflata est. Illo namq; Rege nihil est divinius, prorsusq; cæleste bonum is, qui cum in manu omnia sive maxima quæq; tenet bonitate ac beneficentia. Egregiè Antisthenes olim literis prodidit, se nullum instantis ruinæ principatus aut reipub: certius signum observasse, quam si nullum sit bonorum & malorum discrimen, id est, ubi non & virtuti præmia & pænæ scelerosis decernantur. Sicuti autem pænæ non nisi noxios invadunt: ita beneficia, munera & dignitates atq; donationes non conferendæ sunt in quosuis sive indignos: quod imputatum apud Xiphilinum Macrino, qui in tribuendis honoribus & magistratibus notatus fuit, quod indignis daret. Non ergo beneficiis afficiendi sunt, qui vel quotidie in vino sunt, vel otio diffluunt, sicut multi tempus parvi æstimant,